

- η άρνηση αυτή να συνεπάγεται αυτοδικαίως ότι το εν λόγω κράτος μέλος είναι διατεθειμένο να αναλάβει την εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε σε αυτόν τον υπήκοο ή κάτοικο,
- αλλά η απόφαση να αναληφθεί η εκτέλεση να λαμβάνεται μόνο μετά την άρνηση παραδόσεως και η θετική απόφαση να εξαρτάται από (1) την ύπαρξη νομικής βάσεως σε σύμβαση ισχύουσα μεταξύ του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος και του κράτους μέλους εκτελέσεως, (2) τις προϋποθέσεις που θέτει η σύμβαση αυτή και (3) τη συνεργασία του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, υπό τη μορφή π.χ. υποβολής σχετικού αιτήματος,
- με αποτέλεσμα να υπάρχει ο κίνδυνος το κράτος μέλος εκτελέσεως να μη μπορεί, μετά την άρνηση παραδόσεως, να αναλάβει την εκτέλεση ενώ ο κίνδυνος αυτός δεν αναιρεί την υποχρέωση αρνήσεως της παραδόσεως;

2) Αν το ερώτημα 1 χρήζει αρνητικής απαντήσεως,

- α) δύναται ο εθνικός δικαστής να εφαρμόσει ευθέως τις διατάξεις της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ ακόμη και αν, βάσει του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου (αριθ. 36) σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις, τα έννομα αποτελέσματα της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιο πρέπει, μετά την έναρξη της ισχύος της Συνθήκης της Λισαβώνας, να διατηρούνται έως ότου η απόφαση-πλαίσιο καταργηθεί, ακυρωθεί ή τροποποιηθεί, και
- β) σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, είναι το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ αρκούντως ακριβές και απαλλαγμένο αιρέσεων ώστε να εφαρμοστεί από τον εθνικό δικαστή;

- 3) Αν τα ερωτήματα 1 και 2β χρήζουν αρνητικής απαντήσεως: δύναται κράτος μέλος, του οποίου το εσωτερικό δίκαιο απαιτεί για την ανάληψη της εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε εντός της αλλοδαπής την ύπαρξη νομικής βάσεως σε σχετική διεθνή σύμβαση, να εφαρμόζει στο εσωτερικό του δίκαιο το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ ερμηνεύοντας τη διάταξη αυτή υπό την έννοια ότι η ίδια συνιστά την απαιτούμενη νομική βάση σε διεθνή σύμβαση, και τούτο για την αποτροπή του κινδύνου ατιμωρησίας ο οποίος συνδέεται με την εν λόγω εθνική απαίτηση να υπάρχει νομική βάση σε διεθνή σύμβαση (βλ. ερώτημα Ι);
- 4) Αν τα ερωτήματα 1 και 2β χρήζουν αρνητικής απαντήσεως: δύναται κράτος μέλος να εφαρμόζει στο εσωτερικό του δίκαιο το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ κατά τέτοιον τρόπο ώστε το εν λόγω κράτος μέλος, για την άρνηση της παραδόσεως κατοίκου του κράτους μέλους εκτελέσεως ο οποίος είναι υπήκοος άλλου κράτους μέλους, να θέτει ως προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος εκτελέσεως έχει δικαιοδοσία για τις πράξεις που αναφέρει το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και ότι δεν υπάρχει κανένα πραγματικό εμπόδιο (όπως άρνηση του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος να διαβιβάσει την ποινική δικογραφία στο κράτος μέλος εκτελέσεως) για (ενδεχόμενη) ποινική δίωξη του εν λόγω υπηκόου στο κράτος μέλος εκτελέσεως για τις ίδιες πράξεις, ενώ δεν θέτει τέτοια προϋπόθεση όταν η άρνηση παραδόσεως αφορά υπήκοο του κράτους μέλους εκτελέσεως;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και τις διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών — Δηλώσεις στις οποίες προέβησαν ορισμένα κράτη μέλη με την ευκαιρία της εκδόσεως της αποφάσεως-πλαίσιο (EE L 190, σ. 1).

Προσφυγή της 10ης Νοεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-581/15)

(2016/C 027/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Z. Malůšková, J. Hottiaux)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να δημιουργήσει εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο των επιχειρήσεων οδικών μεταφορών και παραλείποντας να το συνδέσει με τα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα των άλλων κρατών μελών, η Τσεχική Δημοκρατία δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1071/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα και για την κατάργηση της οδηγίας 96/26/ΕΚ του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Επιτροπή προβάλλει τα ακόλουθα επιχειρήματα:

Η Τσεχική Δημοκρατία, μέχρι τις 30 Ιουνίου 2015, οπότε έληξε η ταχθείσα με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμία, δεν είχε δημιουργήσει εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο των επιχειρήσεων οδικών μεταφορών και δεν το είχε συνδέσει με τα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα των άλλων κρατών μελών, όπως όφειλε να έχει πράξει σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1071/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα και για την κατάργηση της οδηγίας 96/26/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 300, σ. 51.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 11 Νοεμβρίου 2015 — Openbaar Ministerie κατά Gerrit van Vemde

(Υπόθεση C-582/15)

(2016/C 027/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα αρχή: Openbaar Ministerie

Καθού: Gerrit van Vemde

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 28, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, της αποφάσεως-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η κατά το άρθρο αυτό δήλωση δύναται να αφορά μόνο αποφάσεις οι οποίες εκδόθηκαν πριν από τις 5 Δεκεμβρίου 2011, ανεξάρτητα από την ημερομηνία κατά την οποία οι αποφάσεις αυτές κατέστησαν αμετάκλητες, ή η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η δήλωση δύναται να αφορά μόνο αποφάσεις που κατέστησαν αμετάκλητες πριν από τις 5 Δεκεμβρίου 2011;

⁽¹⁾ Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισεως σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτελέσεώς τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 327, σ. 27).